

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefrancoate nu se
primesc. — Manuscrisurile nu se
retrimit.
INSERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele birouri de anuțuri:
în Viena: M. Dukas, Henrich
Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppelitz
Nachfolger; Anton Oppelitz, J.
Dannacker, în Budapesta: A. V.
Goldberger, Eckstein Bernat; în
București: Agenția Havas, Suc-
ursale de România; în Ham-
burg: Karoisi & Löschmann.
Prețul inserțiilor: o serie
garmonio pe o coloană 8 cr. și
80 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarifă și învoiașă.
Reclame pe pagina a 2-a o
serie 10 cr. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL LVIII.

„Gazeta” iese în ziua care îi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se prenumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etajul
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dănuș în casă: Pe un an
12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 237.

Brașov, Mercuri, 25 Octombrie (6 Noembrie)

1895.

Libertatea electorală față de Români.

Brașov, 24 Octombrie v.

Erī s'au făcut, precum scim, alegerile membrilor pentru congregațiunea comitatului Făgăraș. Resultatul nu-l scim până acum, decât dintr'un singur cerc, al Branului, dēr și acesta este de ajuns, pentru ca să cunoșcem spiritul, în care s'au făcut și de astă-dată alegerile membrilor comitatensī în acest comitat.

De cercul Branului se țin vre-o 15 comune de munte, curat românești, avēnd 280 alegători, între cari abia decă sunt 20—30 străini, toți ceialalți Români de baștină.

Cu toate acestea la alegerea de erī, Români naționaliști fură complet bătuti. Trei membri erau a se alege pentru congregațiune. Candidații fisolgăbirului maghiar, Benedek dela Bran, reușira toți trei cu majoritate covârșitoare de voturi, în timp ce candidații Românilor naționaliști rămaseră în minoritate uimitoare.

Constatarea acēsta vorbesce de sine. Decă într'un cerc ca al Branului totalitatea populațiunii nu pōte reuși față cu candidații, s'ar putē dīce, ai unei singure persoane, ai fisolgăbirului maghiar, ori-cine pōte să înțelēgă, că aici trebuie să se fi esericiat o presiune și terorism unic în felul său, decă nu chiar violență și abuz de putere.

Și în adevēr, raportorul nostru ne comunică, că o alegere atât de influențată încă n'a vēdut. Fisolgăbirul ungar cu argații săi au mers cu obrăznicia așa departe, încât luau biletele din mâna alegătorilor români pentru a-le schimba cu altele în favorul candidaților lor.

Dēr nu ne este scopul de-a înșira aici abuzurile fisolgăbirului dela Bran și ale argaților săi, pe cari, decă le-ar fi comis față cu nisce Maghiari, de sigur, că le-ar plăti scump, decă nu cumva ar fi trași

chiar și în cercetare disciplinară. Scopul ne este numai de-a arunca lumină asupra modului, cum se practică libertatea electorală față cu noi Români, — mod, care esplică, cum este cu putință, ca un comitat ca al Făgărașului, care e locuit de 95% Români față cu alte 5% de venetici streini, să fiă administrat întru toate după calapod național unguresc și de funcționari aprōpe esclusiv streini.

Dēr când facem aceste constatări față cu adversarii noștri, trebuie de altă parte să întrebăm, ce au lucrat și cum lucrēză conducătorii poporului român dela Făgăraș pentru a paralisa acțiunea celor din tabăra fișpanului Bauszner și a scuti pe popor de desastre și de umiliri?

La alegerea din cercul Branului, despre al căreia decurs vom publica raport amēnunțit în numărul de mâne, s'au arătat relele, ce bântue între Români acestui comitat, în totă golătatea. Nicī o conducere, nicī o ordine, nicī o disciplină, — și acēsta nu numai între poporul de rēnd, ci și între inteligență, între preoți și învățatori, a căror procedere e vrednică de compătimit.

În astfel de împrejurări să nu ne mirăm, decă Români sunt bătuti chiar și acolo, unde au poziția cea mai avantajoasă.

Pe cât timp bărbații chiămați de-a se pune în fruntea poporului vor sta la o parte și nu-și vor face datoria națională pe deplin, poporul român dela Făgăraș, ca și din alte comitate locuite în preponderanță de Români, nu va putē scăpa de umiliri și desastre.

Programul lui Dr. Lueger.

Un corespondent al diarului „Budapester Tagblatt” a interviat dilele trecute pe nou alesul, dēr încă neîntăritul primar al Vienei,

Dr. Lueger, și acesta își espuse programul său pentru viitor. Dr. Lueger dīse în scurt următoarele:

Sper sigur, că Luni voi fi deja întărit; ou trei luni înainte de-a intra în luptă am fost asigurat din parte competentă, că întărirea nu se va amēna lung timp. Și ce scop s'ar urmări prin neîntărirea mea? S'ar hotărī o a doua alegere, și din nou ași fi ales; apoi ar urma o a treia alegere ou același rezultat, în fine disolvarea consiliului comunal și decretarea de nouă alegeri. Acēsta ar avē ca urmare, că n'ar mai fi aleși numai 93 de antiliberali, ci cel puțin 120! ceea-ce mie mi-ar conveni.

Dēr cum am dīs, împēratul, care n'a denegat întărirea încă a nici unui primar, mē va întări și pe mine, în mânia tuturor machinațiunilor detestabile și ridicole din Ungaria. Oficioșele din Budapesta scriu articole turbate în contra mea, și cel mai bun răspuns la acești articoli sunt telegramele, pe cari le primesc dela tinerimea ungară, și mai ales depeșa de felicitare a studențimei din Budapesta, ou 200 de subscrieri — o depeșă, despre care presa liberală din Viena nicī cu un preț nu vrea să ia notiță.

Dēr pentru-ce să mi-se denege întărirea? Cred omenii, că sub regimul meu, Jidani vor fi masacrați, fripti și prigoniți? Din contră le va merge cu mult, cu mult mai bine, decăt acum, și se vor simți mai bine decăt orī când!

De altmintrelea etă programul meu: Înainte de toate voi introduce economisări, și voi reduce la jumătate lefurile primarului și ale senatorilor, prin ceea-ce se vor economisa 100.000 fl. Mai departe orașul va participa la darea de bursă proiectată de ministrul Bilinski, și prin acēsta erăși se vor completa economisările cu 100.000 fl. Cu suma de 200.000 fl. se pot face multe! Orașul Viena e avut, are un plus anual de două milioane fl. și astfel sumele economisate vor putē fi destinate pentru ajutorarea funcționarilor mai mici orașenesci și mai ales a învățatorimeii.

Urcarea dărilor pe bursă va face posibil scădemēntul dajdei pe case, și astfel

locuințele vor deveni mai ieftine, prin ceea-ce erăși va fi ajutorată clasa micilor funcționari.

Un alt punct însemnat în programul meu va fi construirea liniei ferate oreșenesci și luarea tramvaiului în regiă proprie. Se pōte numi antisemitism, că prin acēsta vor scăde milioanele unor acționari? Tot asemenea va lua orașul în regiă proprie și luminatul. De ce să mērgă în fiă-care an atâtea milioane în punga societății de gas engleze?

Apoi vom funda un institut de credit ieftin pentru industriali, cărora, fiă creștin, fiă jidani, li-se vor putē imprumuta bani cu 2, seu cel mult cu 2½ procente.

Vom fi forțe precauți la pertractări de oferte, și nu vom da în arendă — cum s'a făcut mai ales la spitale — diferite întreprinderi aceluia, care ne va oferi prețuri mai ieftine, ci aceluia, despre care vom fi convinși, că face ofert cinstit. Ore se pōte și acēsta numi antisemitism?

Cu un cuvēt eu vrēu o regulare a raporturilor noastre, o viață ieftină și sănătoasă și muncă onestă în interesul orașului; nu însă o banii noștri să sbōre în Anglia seu în buzunarele cător-va acționari norocoși. Când liberalii erau în majoritate și noi în minoritate, ne-au eschis dela colucurarea cu ei, și eu acēsta le-am rēsplătit'o acum, oferindu-le postul unui vice-primar și a treia parte din posturile de senatori — ei însă le-au refusat. Voesc să ne lase să lucrăm singuri, și ei numai să ne controleze. Mie acēsta imī convine, și sper sigur, că decă împēratul mē va întări peste un an, liberalii vor vorbi de tot altfel despre mine, ca astădr...

La schimbarea cabinetului frances.

Alaltăeri s'a constituit noul cabinet frances, în frunte cu ministrul-președinte Bourgeois. Ministerul acesta Bourgeois-Cavaignac-Lockroy este al 34-lea dela înființarea republicei în 17 Februarie 1871 încōce, și este cel mai radical minister dintre toate câte au fost la cărmă în Franția.

Dintre membri noului minister frances cei mai cunoscuți sunt, afară de mi-

FOILETONUL „GAZ TRANS.”

Garibaldi.

De Junius.

(Urmare).

E interesant a soi, cum a făcut Garibaldi cunoscință cu Annita, acea femeie extraordinară, pe care Provedința par'că a născut'o anume pentru el. Acest episod al vieții lui se petrece în America sudică, pe țermurii Brasilei. În tinerețe, nefiind nicăiri revoluția Garibaldi s'a dedicat comerțului fără de nici o voie. Iși pōte face oine-va închipuire, cât de mult era agitat temperamentul lui de socotelile negoțului, de câștig și pagubă. I-se uria grozav, și pribegia fără de nici un scop de-alungul țermilor brasilieni.

Intr'acestea se gândea la amor, după care însăta așa de mult inima lui, însă nu în forma obișnuită. Ca despre toate, așa și despre amor avea închipuirii mistice. El gândia, că adevēratul amor trebuie să se deștepte momentan, ou scānteia; fulgerului. Căuta o femeie, pe care s'o câștige momentan, și pe el tot asemenea. Odată vēdū

de pe naia lui o fată pe țerm, și strigă: „Etă, colo e; acea fată nu m'a vēdut nicī odată, însă mē iubesc, mē doresce și mē așteptă”. Până au debarcat, fata dispare, Garibaldi o caută înzadar ore întregi. În învēmășală se întelnesce c'un Brasilian, care îl invită la cafea. Intrând în casa acestuia vede întâiași-dată fata.

„Da, a fost Annita, mama fiitorilor mei copii, soția fidelă în bine și rău”, dīce eroul italian, în memoriile sale. „Amēndoi ne-am cufundat într'un estas mut, ne priviam, ca și când nu ne-am fi întelnit acum întâia-ōră, ou și când n'ar trebui decăt să ne aducem aminte unde ne-am întelnit deja. În sfirșit revenindu-mi în fire am salut'ou și i-am dīs: A mea trebuie să fi! Nesciind limba portughesă, am esprițat în italienesce acēsta propoziția cutezată. Ori cum s'a întemplat însă, obrăznicia mea a fărmeceat'o. Intr'un moment am încheiat acea legătură indisolubilă, pe care numai mōrtea a putut'o rupe”.

Annita nu s'a despărțit de Garibaldi nicī în cele mai periculoșe încercări. A luptat alături cu el pentru republică în Roma (1849). Când Francesii au ocupat

cetatea eternă, și Garibaldi trebuia să-și taie drum prin armata inimică, n'a putut s'o desfătuēscă a nu merge cu el, deși starea binecuvēntată în care se afla ea, era în stadiu forțe înaintat. A îmbrăcat vestiminte bărbătesci și s'a depărtat ou oștea fugară. N'a putut să supōrte însă oboselile decăt până la Toscana; aici a rēposat în mica comună Mandriola. Ostași austriaci și zuavi papali îi urmăreau; Garibaldi abia a avut atăta timp, ca s'o sārute plângând și să-și închidă ochii pe veci — el trebuia să se refugieze.

S'ar păre paradox, că acest om tare, care nu cunosccea margini în ostenelă și cutezanță, să fiă simțitor ca o femeie. Marchisul Azeglio l'a caracterizat astfel: inimă de aur și cap de bivoli. Intr'adevēr inima lui era așa de mare, încāt îmbrățișa ou iubire totul. În vârsta de flăcăiandru a rupt de voiă piciorușul unei lăcuste și pentru acēsta ore întregi a fost întristat. Era optimist de necredut. Avea părerea, că natura l'a născut pe om bun și nobil; l'a corupt însă sclăvia și puterea. Ori-ce scop nobil și uman afla în el un luptător desinteresat, și pe cum era el, așa își închi-

puia și pe alt om. Amorul propriu nu era la el ură față cu alții; sufletul său visator avea nevoia ca după alaiul luptei să se retragă în sinul naturii. Era grădinar pasionat și-și afla plăceri în micile bucurii ale vieții dela sate.

În scrieri e tot așa de sincer ca și în cuvinte. N'a scris și n'a vorbit, decăt ceea-ce a gândit. Fără indoială, că n'a fost diplomat și filosof, ca coetaniul lui. Părerile lui despre societate și despre ideile conducătoare ale acesteia, ou anevoiă ar putē deveni dogme fundamentale, oăci atuncī întreg genul omenesc ar trebui să fiă tot atât de onest, sincer și deinteresat cum a fost Garibaldi. Omenii asemenea lui ar putē trăi și fără guvern, judecătorii și poliția. Pe acești factori Garibaldi îi considera și vestia, ca pe cea mai mare calamitate a omenimii. Și nu fără basă. În Italia, până la realizarea unității, toate instituțiile erau menite a pune pe om în cătuși și a-l despoia. Teritoriul țării sute de ani a fost teatru de lupte. Timpul păcii nu era mai liniștit și mai senin, dacăt al rēboiului. Secolul nostru, fiind-că a salutat urmele revoluției sângeroșe, a mărīt miseria și

nistrul președinte, Cavaignac și Lockroy. Ceilalți miniștri au un trecut mai puțin cunoscut, dăr în multe privințe interesant. Astfel Ricard, ministrul de justiție, a fost acela, care înainte de trei ani a pus în mișcare procesul Panama. Daumer, ministrul de finanțe și-a început cariera ca simplu învățător substituit la o școală primară, a trecut apoi la presă și s'a făcut mai târziu deputat. Berthelot, ministrul de externe e renumit chemic, și el niciodată n'a visat să ajungă la portofeliul ce-l are. Mesureur, ministrul de comerț, înainte de a se ocupa cu politica, a fost desemnat de mașină. Guyot-Dessaigne, ministrul de clădiri, a fost sub Napoleon III procuror și mare bonapartist. Combes, ministrul coloniilor, este doctor în filologie și a scris mai multe studii limbistice și istorice. Viger, ministrul de agricultură, e medio de profesiune.

Nu va fi neinteresant a reaminti odată toate ministerele, cari au funcționat dela 1871 încôce. Sub președinția lui Thiers au funcționat două ministere, în fruntea cărora stătu el însuși. În timpul președinției lui Mac Mahon (1873—1879) au funcționat opt cabinete, ale căror șefi au fost ducele de Broglie, generalul Cisse, Buffet, Dufaure, Jules Simon, generalul Rochebourn și Waddington. Sub președinția lui Grévy (1879—87) au purtat în mâni frâiele guvernului francez douăsprezece cabinete, cu următorii șefi: Waddington, Freycinet, Jules Ferry, Gambetta, Duclerc, Falliers, Brisson, Floquet, Goblet și Rouvier. În timpul cât a fost președinte Carnot (1887—1894) au funcționat de ce cabinete, în frunte cu: Tirard, Floquet, Freycinet, Loubet, Ribot, Dupuy și Casimir Perier. Când deveni acesta președinte al republicei, stetea la cârmă cabinetul Dupuy, care rămase până la finea președinției sale (1895). Președintele actual Felix Faure numi ca următor al lui Dupuy pe Ribot, al cărui cabinet stătu până acum în 28 Octomvre c., când urmă, cum am dīs, al 34-lea minister republican, în frunte cu Bourgeois.

O espicare.

Iu nr. 226 al „Gazetei Transilvaniei”, d-l Iosif Sterea Șuluțiu, rectificând afirmarea „Unirei”, că Șaguna ar fi dīs despre mine la 1861 în prezența mai multor oficeri superiori: „Der war auch ein Rauber im Jahre 1848” („Acesta încă a fost un bandit în anul 1848”), termină sorind: „care va să dīcă nu Axente a apostrofă pe Șaguna, ci Șaguna pe Axente”.

Ca să fi fost Șaguna așa rău la inimă, s'eu așa de malițios, pe lângă tot antagonismul său confesional, nu se pôte presupune. Ca Ladai să fi făcut o glumă, cum am dīce, nealită, s'eu o mică intrigă în contra marelui reputațiunii, de care s'a bucurat și se bucură numele lui Șaguna, încă nu-mi vine a crede.

Ca să mă fi bucurat eu de simpatia și protecțiunea lui Șaguna nu mă pot lăuda. Din potrivă soiu, că în 1849, când fui arestat titulo „Waffen Verheimlichung” (ascundere de arme) și ținut în arest la „Profosul” din Sibiu, rugat fiind de Aron Florian și de alți bărbați ai noștri, ca să întrevină pentru liberarea mea la Wohlgeuth, Șaguna a refuzat de-a întreveni.

Mai târziu însă, în 1853, când s'a dat primul bal românesc în Sibiu, pe care l'am arangiat eu cu Penciu, ér sala teatrului a decorat-o Ștefan Emilian, chiămat dela Brașov, bal, despre care „Siebenbürger Bote” de pe acel timp a dīs, că e: „Die Krone aller heuer in Hermannstadt abgehaltenen Bälle” (corôna tuturor balurilor, ce s'au aragiat anul acesta în Sibiu) și care bal a avut 260 fl. venit curat, împărțit la fondul Francisc Iosefin și șoala gr. cat. din Sibiu, — ducându-mă să invit și pe Măria sa Episcopul Șaguna la acest bal; am aflat în sala de primire aprôpe toate notabilitățile noastre de pe acel timp, stând și formând un semi-cerc în jurul mesei, în fruntea căreia ședea pe o sofa môle Episcopul, care scia, că am să mă duc la 12 ôre ca să-l invit la bal, și cred, că anume invitase pe d-nii I. Bran de Lemeny, Paul Vasici, Alduleanu și pe alți notabili, ce se aflau pe acel timp în Sibiu, ca să dea mai mare preț invitării și să-i îndemne pe toți la participare.

Intrând, fără a dīce vre-o vorbă, m'am dus direct la Măria Sa, și, sărutându-i mâna, i-am predat biletul, rugându-l să participe și Măria Sa. Cu astă ocaziune Șaguna mă pofti să șed lângă dînsul pe sofa, ceea ce am și făcut, dându-i informațiuni despre întreprinderea noastră, de care s'a arătat foarte încântat, și m'a provocat să-i dau un bilet și pentru guvernatorul Schwarzenberg, care se afla atunci la Clușiu.

Dela 1853 încôce eu am fost mai de multe-ori la Sibiu la toate conferențele pentru votarea statutelor „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român”, la conferența din 1861 și altele pentru dieta Transilvaniei, niciodată însă nu am umblat prin Sibiu fără a-mi face reverința și totdeuna am fost invitat la masa Măriei Sale.

Din acestea se pôte și trebuie a-se conchide, că deși nu voiu fi fost „persona grata”, dăr am fost destul de stimat, încât numai așa imi pot espică apostrofarea scôasă la lumina dīlei de Ladai, că înainte de-a intra eu la Șaguna, în ținută sêrbătorască, cu decorațiile mele pe pept, trebuie nesmintit să fi fost vorba în conversațiunea, ce a avut-o episcopul cu d-nii oficeri superiori, de faptele noastre din 1848—9. Se prea pôte, ca vre-unul din acei oficeri să fi apostrofă acele fapte cu vre-un cuvânt nerumegat, fără ca Episcopul nostru să-i fi putut răspunde înainte de intrarea mea; prezența și ținuta mea

i-a dat apoi argument a mână, ca să combată părerea, ce va fi espicat mai înainte vre-unul din oficerii prezenți, și, în loc de-a conbata părerea oficerilor în formă negativă, a combătut-o afirmativ, vrând să dīcă: Vedeți d-lor, ce hoți, ce răpitori au fost Românii, de i-a decorat împêratul!

Axentie Severu.

România agricolă.

VII. Arendașii.

(Urmare).

Omenii cu ceva stare, în loc să-și îndestrece moșiile și proprietățile lor, le neglije, le lasă în părăginire, și iau alte 5—6—10 moșii mari în arendă, ca să nu facă și să nu sacrifice pe nici una nimic. Unul din ei imi spunea următoarele:

Acum doi ani (1892) am câștigat după o moșie — a mea și una dela stat — 150,000 lei beneficiu net, și nu m'am mulțumit cu el, am voit să fac mîlionul. M'am dus în București, mi-am ipotecat moșia la credit, m'am dus la alți 2 bancheri, și unul mi-a deschis un credit de 20 mii lei, altul de 30 mii și am concurat la alte 5 moșii. Pe una, care a fost cu 20 mii arendă anuală, eu am dat 30 mii, pe alta care era arendată cu 34 mii eu i-am supraofertat și am urcat-o peste 70 mii, cu fonciera mi vine la 77 mii. În total am adunat vr'o 9000 pogone. Cât s'a simțit crisa, bancherii mi-au denunțat creditul. Acum câte moșii, atâtea sechestre, ba câte 2—3 pe alta. Cei cari erau și trecu de mai solidi și mai bogați, aceia erau mai rău încurcați de nu sciau unde le stă capul.

Și acesta când? În primul an de crisă, după ce cu un an și doi mai înainte, arendașii vînduse chila de grâu cu câte 90—100 lei, și realizase beneficii însemnate.

Acestă licitare și supralicitare la moșii, din partea unor omeni, cari nici habar nu au nici de agricultură, nici de cultura mare, nici de cea mică, numai în favorul agriculturii și țerei nu este, căci în nici într'un cas arendașul nu rămâne de pagubă, ci cel mult proprietarul și cu deosebire țeranul. Tote în capul țeranului se sparg, care nu se pôte mișca din localitatea lui. Am vizitat aprôpe toate moșiile dela câmp ale județului Buzău, dar mi-e grôză să-mi aduc aminte de starea moșiilor satelor și țeranilor de pe ele. Tot așa și în vecinatul județ al Rîmnicului-Sărat, în Ilfov și Vlașca etc. Acolo făcui cunoscința unui arendaș, care avea 2 moșii în arendă de câte 1000 pog. fiă-care, și o pădure în exploatare. Stătea de 15 ani deja în acea moșie, și mie mi era frică să stau în casa lui până voiu scrie un raport, ca să nu se dărime casa pe noi. De sigur un model de cultivator.

Cunoscem un alt cas drastic din jud. Romănați. O mare moșie a statului, ce s'a împărțit în loturi mici. Până ce era întregă, vr'o 5000 pog. era arendată cu câte 5 lei pogonul; după împărțire arendându-se păttimea din nou, nisce cărciumari din Caracal, cari avu la activul lor 30 ani de cărciumărie, o ridică până la 25 lei pogonul, și se confirmă asupra lor. Indată după intrarea în moșie, ei deschiseră 5 cărciume noi în comună pe lângă cele 2 vechi deja esistente, în total 7 cărciumi într'un sat mititel. Și apoi să nu facă marii cultivatori educațiunea și ridicarea morală și materială a țeranului?!

Să va dīce pôte, că acesta era cas isolat, într'un an de crisă teribilă, când nu s'a făcut nici grâul și nici porumbul, și arendașii au îndurat pagube colosale în avutul lor.

Dăr tocmai aci este cangrena, ca să fie cu toții ruinați la prima crisă, după ce vr'o 6 ani înainte avuseseră anii forte mănoși și erau și prețuri mari la produse; vîndu chila de grâu cu 100 lei și mai mult, și nici unul dintre ei să nu aibă nimic rezervă. Apoi în privința pagubelor ce pretinde a le fi suferit să stăm puțin la îndoelă și să judecăm din ce constau aceste pagube. Dînsii socotău pagubă neivirea câștigurilor, ce pôteu să le aibă. Inșe dela pierderea beneficiului și până la pagubă este o deosebire însemnată. Pierderea reală a fost semința, arenda pe un an și dobînda garanției, adecă a două câștiuri. Semința la rapită și porumb nu a reprezentat o sumă prea însemnată, ér statul, și cei mai mulți din proprietari i-au amănat cu plata arendeii încă pe un an, în contul garanției arendeii asigurate pe un an.

Că au pierdut munca? Apoi dînsii au continuat de a vinde rachi, stambă etc. în oraș, alții a pleda procese înaintea tribunalelor s'eu ca funcționari și deputați, în ocupațiunea lor principală, așa că munca ei nu au pierdut-o; a omenilor lor dela moșie încă nu, fiind-că nu au omeni. Apoi ce muncă au pierdut cu rapită și cu grâul pus sapă în porumb, pentru care nu au arat și nici grăpat, s'eu pentru grâul și porumbul dat în dijmă? Ori pentru grâul semănat în o brasdă, și porumb, pe care li le-au făcut țeranii în locul pășunatului, s'eu ca adaus al pământului pe care li l'au dat lor cu dijmă. S'eu decă arendașul s'a ocupat numai cu agricultura și a avut 5—6 moșii în arendă, în al cărei cont să pună munca lui — căci nu o va pune la fiă-care întregă. Spese cu reparații și cu usagiul de mașini și unelte, cu boale de vite nu au avut, neavînd de acestea.

Evident deci că perderile nu erau atât de mari s'eu de grozave precum sustinêu dînsii și făcêu pe lume să credă, și vorbeau pe întrecute de decă și sute de mii de lei.

Perderile aceste ale lor au fost mai mult închipuite, decăt reale, precum este închipuire, că ei fac cultură pe moșii.

SCIRILE DILEI.

— 24 Octomvre.

Nou ministru de agricultură. Fôia oficială din Budapesta publică în numărul ei de eri numirea noului ministru de agricultură Ignat Darányi, în locul ministrului demisionat Andor Festetics. Ca și ceilalți membrii din cabinetul lui Banffy, așa și acest nou ministru este, așa dīcînd, persoană obscură, fără de nici un trecut politic, și nu are alt merit, decăt că a fost în totdeuna entusiast aderent și orb mameluc al partidei liberale dela putere.

— 0 —

Frățietate? „Bud. Hirl.” scrie, că cu ocaziunea sdunării învățătorilor maghiari din cercul Reșița-Bocșia (Caras-Severin) ce s'a ținut dīlele acestea în Reșița, s'ar fi prezentat la adunare și „un frumos număr de învățători români”, dintre cari „mare parte” să se fi și făcut membri ai reuniunei. La banchet doi dintre învățătorii români, Marcu și Albu, să fi dīs în numele învățătorilor români, că ei „întind mâna frățescă, și atîrnă numai dela Maghiari, ca să primescă ori nu drêpta, ce li-se întinde, pentru de-a înființa și consolida unirea frățescă”. — Credem, că această scire va fi numai o născocire unghurască, căci nu putem presupune astfel de lucruri despre nisce învățători români.

— 0 —

Cununii. D-l Victor Jileș și d-ra Silvia Antal, fiica d-lui protop Augustin Antal din Beiuș, se vor cununa în 5 Novembre n. o. în biserica gr. cat. din Beiuș. — D-l Alexandru Tuducescu și d-ra Emilia Bran.

solăvia la culme. Tinereța lui Garibaldi cade în dīlele cele mai reci ale acestei ere. În vârsta cea mai accesibilă din dī în dī se convingea tot mai mult, că adevăratul Italian s'eu ajunge pe furci ori sub paloș, s'eu în temniță. Cele mai necesare mijloce de guvernare erau călbul și parcalbul. Pe timpul lui Italia gema sub șese tirani; Italianul numai în Piemont era om și cetățen.

Sunt unii, cari numesc viața, purtarea și cuvintele lui sincere drept nisce apucături teatrale, și vîd în el pe un comediant dibaciu și vanitos. Acesta e identic cu blasfemia, și ei calomniază pe omul format din cel mai nobil lut. Nu se pôte trage la îndoială, că tocmai pentru-că Garibaldi iubia mai pe sus de toate dreptatea, nu odată era nedrept. Creștin în cel mai nobil înțeles al cuvîntului, el uria biserica pofitôra de domniă lumescă, uria pe Papa, pe preoți și „osteă neagră” a călugărilor. Autoritățile lumesci nu le prețuia întrun nimic. El le desprețuia cu trufia omului nomad și ignora stîlpului puterii: pe comandantul de oștire, care se lupta pentru soldă și înaintare în rang; pe politicul, care min-

tesce; pe diplomatul, care murdăresce hărția. Unei deputațiunii de muncitori din Milano i-a dīs următoarele: „În planurile mele am căutat tot-deuna la bărbați cu palmi sdravene; dela ei aștept răscumpărarea acestui sfânt pământ și nu dela politicii mîncinoși”. El nu stima nici pe patrioții doctrinari, cari vorbesc și scriu până în gât, dăr decă lucru vine la luptă, trimet pe alții în foc. Pe Cavour îl uria de mörte, pentru-că dimpreună cu Savoia rupsa de patria-mamă Nizza, locul născerii sale, și le-a dat lui Napoleon. În parlamentul din Turin, unde intra în obicaiuta sa cămașă roșie, improvisă o scenă chinuitoare din cauză, ca Nizza a fost ruptă de patria-mamă „prin mișeli și tradare”. În discussiunea parlamentului s'a amestecat și regele Victor Emanuel, căruia abia îi succese a mulcomi încât-va pe Garibaldi cu aceea, că nu numai Nizza, ci și Savoia trebuie jertfită pentru unitatea Italiei. În urma întrevinirii regelui, Cavour și Garibaldi și-au întins mâna de pace.

(Va urma.)

covicu (Bucuresci) se vor cununa Duminecă în 29 Oct. în Biserica „Crestulescu“ din Bucuresci. — Felicitările noastre.

—o—

Trenul expres Londra - Bucuresci-Constantinopol. La 2 (14) Noemvre va trece prin Bucuresci primul tren expres Londra-Paris-Ostende-Viena-Bucuresci-Constantinopol pentru Indii, cunoscut sub numele de „Malle des Indes“. Cu acest tren vor sosi toți directorii generali ai căilor ferate germane, belgiene, franceze, austro-ungare, precum și directorul general al Companiei „Wagons-Lits.“ Direcția generală a căilor ferate române pregătește o primire strălucită vizitatorilor, cari vor merge să vadă mărșul pod de peste Dunăre și de-acolo la Constanța, de unde își vor urma călătoria la Constantinopol.

—o—

Pentru comerțianți. În biroul camerei comerciale din Brașov se află scrierea de oferte a direcțiunii căilor ferate ung. pentru liferare de diferiți articoli pe timpul dela 1 Aprilie 1896—31 Martie 1899. Vor fi de liferat: Instrumente și aparate de oțel și fier brut și de fier versat, sobe, paturi de fier și alte mobile, mobile de lemn, obiecte de tinichea, lampe, haine de pat, țoluri fine de lână, țoluri mari ardelenești, scări, telege, cassette de fier, funii, pietri de ascuțit, obiecte de sticlă etc. Ofertele sunt de a se așterne până la 4 Decemvre c. direcțiunii căilor ferate ung. în Budapesta, strada Andrássy No. 75. Tot la biurul camerei comerciale din Brașov se află și scrierea de oferte a fabricii din Diosgyör pentru liferare de soanduri și lătuțe din lemn de molift și stejar precum și de șindile de molift. Terminul înaintării ofertelor este până la 22 Novembre c.

—o—

Rectificare. În nr. de ieri (236) pag. 2 colona a 2, șirul 38 de sus în jos, în loc de „ministrul-președinte“, este a-se ceti „ministrul de esterne“, etc.

Solidaritatea tinerimei române, sârbe și slovace.

Budapesta, 3 Nov. n. 1895.

Apropierea între tinerii români, sârbi și slovaci, aflători la universitatea de aici, a început în timpul din urmă a-se manifesta mai puternic, ceea ce era și lucru natural, mai ales după-ce prin congresul naționalităților se decretase solidaritatea acestor trei popore asuprite.

Mai ales în anul scolastic curent apropierea în sinul tinerimei acestor naționalități s'a făcut în mod complet. Prima dovadă de solidaritate au dat-o ei prin telegrama de felicitare trimise în numele tinerimei celor trei naționalități, d-lui Dr. C. Lueger, nou alesul primar al Vienei. Textul telegramii, iscălit de cei trei conducători ai tinerimei, este următorul:

Dr. Lueger

Primar ales al Vienei
Viena
(Rathhaus.)

„Tinerimea universitară budapestană a naționalităților aliate Vă salută cu însuflețire, din incidentul alegerii d-văstră de primar al resideței imperiale, oa pe adevăratul apărător al creștinismului și ca pe amicul sincer al naționalităților subjugate.

„În numele tinerimei:

„Dr. Pavlovich, Maniu, Bazowsky.“

Pentru a stringe mai tare șirurile între noi, ne întrunim erî sêră, în 2 Nov. n. c. într-una din salele „Hotelului național“, în care se ținuse congresul naționalităților, la o „sêra de înfrățire“, Sala destinată întrunirii era pompoasă și spațioasă, având în mijloc mai multe colonade artistice lucrate și împodobite cu mult gust.

Încă de pe la orele 7 sêra universitarii începură a sosi în cete mari; strigăte entusiaste de „Zivio“, „Nazdar“, „Sê trăsescă“ făceau pe întrecute să rêsune imposanta sală. Cunoștințele reciproce se făceau cu multă afabilitate. O intimitate, cum numai între nișoe adevărați frați pôte esista, caracteriza vioile conversațiuni, ce se încinsêră.

Pe la orele 8 tôte locurile erau ocu-

pate de universitari români, sârbi și slovaci, al căror număr trecea peste 100, dintre cari vre-o 50 Români, vre-o 30 Sârbi și vre-o 21 Slovaci.

De-odată se ridică studentul în filosofie, d-l Chendi, ca să vorbescă. Se făcû o tăcere perfectă, după care d-l Chendi cu o voce sonoră și avântată salută în limba germană pe universitarii sârbi și solvaci în numele universitarilor români, cari inițiaseră această sêră de înfrățire, mulțămindu-le pentru viul interes arătat față de această frumoasă idee, și dorind, ca între tinerimea universitară română, sêrbă și slovacă să domnescă de aci înainte cea mai perfectă solidaritate în lupta pentru idealul comun: egala îndreptățire politică a tuturor naționalităților din Ungaria și Transilvania. Propuse apoi de președinti pe d-nii: Dr. Pavlovich, din partea Sêrbilor, Bazowsky rigor. jur. din partea Slovacilor, și d-l Maniu, rigor. jur. din partea Românilor.

Toți trei fură aclamați cu nesfârșite urmale de „Zivio“, „Nazdar“ și „Sê trăsescă“. Ocupându-și apoi locurile de onore, fiă-oare rosti în limba sa națională câte un ales discours, al căror cuprins mă voiû nisui a-l espune în scurte cuvinte.

D-l Dr. Pavlovich dișe cam următoarele:

„Conducătorii noștri politici au simțit necesitatea alianței naționalităților pentru înfruntarea atacurilor dușmanului și apărarea drepturilor noastre naționale. Inimicii s.-tei noastre cauza au vestit în fața acestei alianțe, că noi ne-am unit pentru subminarea statului, pentru o muncă distrugătoare de sobol. E o sfruntată minciună această, căci tocmai inaugurarea alianței noastre s'a ținut aici, în capitala țerii, abia cu câte-va luni înainte. Lupta noastră nu e contrară statului și legilor, ci este o legală și justă apărare a nemului nostru prigonit.

Noi tinerii în conștiința acestora, primim cu entuziasm, sê urmăm pe conducătorii noștri și ne-am adunat deci să continuăm pretinsele legături, în interesul nostru comun. Vê salut deci, fraților, întruniți pentru acest nobil scop!“

Tunete de aplauze și entusiaste strigăte de „Nazdar“, „Zivio“, „Sê trăsescă!“ acoperiră ultimile cuvinte din discursul escelentului orator!

Urmă apoi d-l Maniu, care într'o frumoasă limbă românească și cu o rară elocuență vorbi cam astfel:

„Cel dintâiu drept al fiă-cărui om este dreptul de existență și cea dintâiu datorință: apărarea ei.

Esistența noastră, ca popor conșcin de sine, este asigurată în limba și individualitatea națională, a căror apărare ne este cea dintâiu datorință. Avem drept la existență, avem datorința s'o apêrăm cu tot devotamentul inimei noastre.

Caracterul luptei noastre, impuse de datorința propriei apêrări, este deci defensiv și justificat, este ori-ce acțiune, care tinde la asigurarea isbândeii; fiind-oă stăm în fața unui dușman puternic, care are în mâinile sale puterea de stat, a trebuit să inaugurăm o acțiune, prin care singur credem a ne asigura succesul: au trebuit să se alieze trei nêmuri, egal asuprite, ca mai ușor să putem respinge atacul cu puteri unite.

Apêrarea trebuie să fiă în proporție cu atacurile. Deci avem să ne dăm bine sêma de forțele noastre și să ne stringem rindurile.

Conșcii de acestea, conducătorii noștri naționali au pus temelia alianței naționalităților; e deci natural, ca și noi, viitorii conducători ai nêmului nostru, cari dorim să ducem poporul la liman, să ne apêrăm sincer și frățesce.

Cu bucurie vêd adunați aici atâția tineri, pêtrunși de acest nobil gând, și atâtea piepturi pline de entuziasm sacru pentru idealul libertății.

În speranța și cu convingerea firmă, că pretinsele noastre legături încheiate în astă sêră vor avea rezultatul dorit de noi toți, Vê salut cu drag, în numele Românilor!“

În sfârșit luă cuvântul președintele Slovacilor, D-l Bazowsky, care dișe cu o râpitoare vervă cam următoarele:

„Rolul tinerimei în lupta națională a fost tot-deuna important. Insuflețirea tinerescă a inimilor pline de idealuri a desghetât adese-ori calmitatea une-ori prea rece și prea circumspectă a celor sovăitori. De aceea, până când inimile noastre fragede vor palpita febril de iubirea de nêm și de idealul național, puterea dușmănescă,

— din iad să vie ea, — nu ne va pute birui; atunci înse, când entuziasmul nostru va înceta, deșertă va fi ori-ce lucrare. Dôr un poet slovac a diș: „Vai vouê, părinți ai copiilor muți“, adecă vai de poporul, ai cărui fi sunt lipsiți de entuziasmul vorbăreț și de însuflețirea tinerescă.

Bucurie mă cuprinde, deci, vêdând manifestându-se aici un entuziasm atât de înfocat și o însuflețire atât de înflăcărată. Pentru aceste prețioase virtuți Vê salut, fraților!“

Viforose aplauze și aclamațiuni rêsplătiră tôte aceste discursuri.

După ce aceste trei vorbiri prezidențiale fură tâlmăcite tinerilor universitari de președinții lor, întrêga adunare intonă cu o negrăită însuflețire cele trei imnuri naționale: „Destêptă-te Române“, „Hei Slovane“ și „Imnul lui Mileti“. Entuziasmul era la culme: un entuziasm nefățărît, ideal, care te pêtrunde până în rărunchi.

După terminarea celor trei imnuri, studentul în filosofie Karakașevici, sêrb, salută în limba germană pe Români, ca pe neobosiți inițiatori ai acestei strălucite sêri de înfrățire, êr D-l Mladin Pilici, st. techn., vorbi în limba sêrbă cu o convingătoare elocuență pentru stăruiitorul și puternicul popor slovac.

Ambele discursuri fură primite cu frenetice aplauze,

D-l Ludovic Dochmanyi (slovac) toastă apoi în limba germană, tot pentru „destoinicul popor român“, êr D-l Fajnor (slovac) pentru „vioiul și harnicul popor sêrb“.

(Va urma.)

SCRII ULTIME.

Agram, 4 Noemvre. Pe tabla nêgră a universității este afișată publicarea senatului universitar, prin care acesta elimină parte pentru tot-deuna parte pe patru semestre pe toți acei universitari, cari au fost de față la arderea stêgului maghiar lângă monumentul lui Iel-laciei, și contra cărora se pornise deja cercetarea judecătorească. Mai departe studenților li-se detrag tôte stipendiile și se sisteză pentru ei libera-rea de didactre. Mêsurile acestea au produs o colosală senzațiune.

NECROLOG. Subscriși cu inima frintă de durere anunță, că prea iubitul lor părinte, moș, socru, fiu, frate, ginere, afin și cuseru Teodor Indre, paroch gr. oat. al Selsigului, protopop în tractul Mireșului mare, asesor consistorial, profesor emerit de S. Teologie, după un morb îndelungat, provêdut cu ss. sacramente și pregătit ca un creștin bun, în 1 Novembre n. c. în anul 51 al vieții și 28 al preoției și-a dat nobilul și viitorul sêu suflul în mâinile Creatorului. Biserica a pierdut în rêposatul preotul cel mai zelos, êr societatea o inimă plină de iubire.

Osêmintele scumpului defunct s'au aședat în oimitul bisericeii gr. cat. din Selsig la 3 Novemb. n. c.

Fie-i țêrina ușoră și memoria bine-cuvântată!

Iuliana Indre, ca mama; Ilie, Maria, și Gafia, frați, surori; Cornelia măr. V. Pop, ca fiocă; Teresia și Cornelia, nepôte; Vasile Pop preot, ginere; Șt. Pop paroc în Babța ca socru, cu fi sêși și alte numeroșe rudenii.

— Clericii seminariști din Gherla anunță môrtea colegului lor Teofil Pop, cler. de an. 2-lea, întêmplat în Năsêud la 31 Oct. n. c. în anul al 22-lea al etății. — Dumneđu sê-l odihnescă în pace.

Sciri telegrafice.

Budapesta, 5 Noemvre. Fôia oficială publică dimisionarea secretarului de stat Miklos Odon.

Budapesta, 5 Noemvre. La bursele europene erî din nou căduri foarte tare cursurile. Mișcarea se pornise din Viena.

Agram, 5 Noemvre. Opoșițiunea are de gând să încêpă o acțiune, din cauză că monarchul, la propu-

nerea ministrului ungar, a încuviințat o mare subvenție pentru teatrul național.

Agram, 5 Noemvre. În Grohova s'au întêmplat nouê scufundări de pământ; mai multe case s'au dărîmat.

Viena, 5 Noemvre. Lu banchetul festiv ârangiât la ziua onomastică, Lueger declară, că el iubesc pe Maghiari, pe Români și pe Slovaci. Spuse, că spereză să fiă întărit.

Paris, 5 Noemvre. În parlament s'a cetit declarațiunea noului guvern. Ea a fost cam rece primită, și nnmai radicalii și socialiștii au primit-o cu aprobări.

DIVERSE.

Tren peste Niagara. Planul cel mai nou al spiritului întreprinđitor american este, ca să facă un pod peste cataracta Niagarei. Regimul din Canada a și încuviințat unei societăți construirea unui astfel de pod. De present în New-York decurg desbaterile asupra planului, pe care voesc să-i realizeze. Vor ridica adecă pe ambii țermuri colonne de oțel de câte 6 m. în-nălțime. Pe aceste colonne vor lega lanțuri, pe cari apoi vor fi atârinate vagone pentru câte 20 de persoane. Vagonele se vor mișca pe de-asupra cataractei.

Fumarea în Mexico. Nicăiri în lumea întregă nu se fumeză atâta tutun și țigări ca în Mexico, unde deja băeții în etate de 4—5 ani încep a fuma; asemenea și femeile, și încă cele mai multe, fumeză un tutun de cel mai tare. Profesorul în școlă, decă voesc să premieze pe vre-un discipul pentru diligență, atunci îi permite respectivului să fumeze în școlă. Și aceea încă se întêmplă, că profesorul, decă e îndestulit cu toți elevii, atunci permite ca toți să fumeze. Profesorul în tot decursul prelegerilor stă cu țigareta în gură și numai atunci o ia din gură când trage câte-o înghițitură din uciuriorul ce stă pe catedră. În uciur este vin de agave, pe care îl umplu în tôte ziua părinții elevilor. În Mexico este permisă fumarea chiar și în sala de judecată, asa încât se întêmplă nu odată, că acusatul, ședând, lasă fumuri grôse.

Espedițiune geografică. La 20 Septemvre s'au primit noutăți despre expedițiunea polară a lui Jackson-Harmswarth. Acum un an această expedițiune a atins pământul Franz Joseph, êrna a petrecut-o în ghiată și Windward, unul dintre membri expedițiunei, probabil oă se află pe cale de a-se înapoia, aducând scrisori și noutăți relative la începutul expedițiunei. Esploratorii trimiși din Alaska de oătră societatea Geological-Survey pentru a studia rasurele miniere și metalurgice ale acestei regiuni, s'au reîntors și se crede, că această expedițiune a dat rezultate fôrte bune.

Probă de mișcarea de rotația pământului. D. Andrade a încercat să realizeze o idee emisă de ilustrul Poincot cu ocazia experienței lui Foucault, punând în evidentă rotațiunea pământului în jurul axei sale; decă s'ar puté schimba momentul de inerție a unui sistem mobil în jurul unei axe verticale, s'ar observa, că sistemul ia o mișcare de rotație în jurul acestei axe. D. Andrade areușit a coustrui un aparat, basat pe această idee, care să se pue în mișcare de sine sub influența mișcării diurne a pământului și în virtutea principiului de mecanică anunțat de Poincot.

Literatură.

Cunoscuta librăriă editore din Bucuresci „Carol Müller“ a editat un nou volum de poesii al talentatului poet Alexandru Vlăhuța. Volumul, de 128 de pagine, elegant tipărit, este intitulat „Iubire“ și nu costă, decât 3 Lei. D-l Vlăhuța este destul de cunoscut în literatura noastră, ca să mai fie nevoie de multe comentarii.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregoriu Raicor.

Cursul la bursa din Viena.

Din 4 Noembrie 1895.

Renta ung. de aur 4%	120.50
Renta de corone ung. 4%	98.85
Impr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%	124.—
Impr. cail. fer. ung. in argint 4 1/2%	100.90
Oblig. cail. fer. ung. de ost. I. emis.	120.80
Bonuri rurale ungare 4%	97.65
Bonuri rurale croate-slavone.	—
Imprum. ung. cu premii.	160.50
Losuri pentru reg. Tisei și Segedin.	143.—
Renta de hartie austr.	100 10
Renta de argint austr.	100 20
Renta de aur austr.	121.10
Losuri din 1860.	151.50
Actii de ale Băncei austro-ungar.	1040.—
Actii de-ale Băncei ung. de credit.	463.50
Actii de-ale Băncei austr. de credit.	388.—
Napoleonori.	9.56 1/2
Mărci imperiale germane.	58.90
London vista.	120.55
Paris vista.	47.87 1/2
Rente de corone austr. 4%.	100.90
Note italiene.	45.15

Cursul pietei Brașov.

Din 4 Noembrie 1895.

Bancnote rom. Cump.	9.51	Vënd.	9.53
Argint român. Cump.	9.45	Vënd.	9.50
Napoleon-d'ori Cump.	9.54	Vënd.	9.56
Galbeni Cump.	5.56	Vënd.	5.70
Ruble rusești Cump.	128. 1/2	Vënd.	—
Lire turoesești Cump.	58.70	Vënd.	—
Mărci germane Cump.	10.78	Vënd.	—
Scris. fonc. Albina 5%	100.75	Vënd.	101.75

Publicațiune de licitațiune.

Eforia școlilor centrale române gr. or. din Brașov vinde realitatea sa înscrisă în cărțile funduare ale Brașovului Nr. prot. fund. 6459 Nr. top. 6100, 6101, 6110 6102/2 situată în Blumena între strada grădinelor, strada cea nouă a fântanei (prin care trece tramvaiul) și strada fabricii; vinde adevărat fabrica de olei dimpreună cu spălătoria de lână, care a fost când-va proprietatea lui Costi Ioan, dimpreună cu toate acaretetele aflătoare pe această realitate, în cale de oferte, și adevărat, seu în total pentru suma de cel puțin 40,000, seu, nefăcându-se oferte pentru întreaga realitate, în parcele.

Spre scopul vinderei în parcele, întreaga realitate s'a împărțit în 16 parcele și o stradă nouă.

Planul de parcelare este depus la administrațiunea acestei „foi“ precum și în cancelaria eforiei școlare (edificiul gimnasial) unde se pot vedea și condițiunile de vëndare.

Incât pentru vëndarea în parcele se observă, că de-o cam dată s'a luat în vedere a-se vinde în cale de oferte numai parcelele I—VI.

Ofertele înaintate, cari se pot accepta sunt următoarele:

Pentru parcela primă, adevărat curtea de economiă cu casa, grajd și remisa, de material solid, și șura de lemne, cu estensiunea de 891.76 metri cuadrați, suma de 3500 fl. v. a.

Pentru parcela II adevărat fosta fabrică de olei cu două caturi din material solid cu estensiune de 1559.40 m. suma de 5000 fl.

Se observă, că această clădire, cu puțină jertfă se poate schimba în casă de închiriat cu 2 caturi și 7 locuințe, cari având în vedere lipsa de locuințe bune în Blumena, ar putea aduce ca chirii suma de 1800 fl. v. a. bruto pe fiă-care an.

Pentru parcela III cu estensiune de 1088.42 m. suma de 1700 fl. v. a.

Pentru parcela IV în estensiune de 1441.68 m. dimpreună cu casa pentru grădinar, suma de 2400 fl. v. a.

Pentru parcela V în estensiune de 1167.9 m. suma de 1800 fl. v. a.

Pentru parcela VI cu estensiune de 1348.5 m. suma de 2700 fl. v. a.

Oferte mai mici nu se vor considera.

Numitele parcele, afară de I și II se vënd eschisiv spre a se clădi acolo ville și case de locuit pentru familiă; clădiri pentru scopuri de industrie și comerț sunt eschise totde-odată; se statorosece, că cumpărătorii parcelelor III, IV, V și VI sunt datorți în termen de doi ani a dădi pe parcelele cumpărate ville seu case pentru familiile lor, fiind-că la din contră vor perde prețul plătit luându-li-se parcelele cumpărate.

Parcela I poate rămânea și mai departe curte de economiă, era parcela II, adevărat fabrica de olei, se poate schimba în casă cu locuințe de închiriat.

Eforia își rezervă espres dreptul de-a accepta unul seu altul din ofertele intrate fără considerare la prețul oferit, după cum va afla de bine.

Fiă-care oferent are să depună de-odată cu predarea ofertului un vadiu de 10% a sumei oferite, era Eforia este datore a da chitanță despre vadiu.

Ofertele cel mult până în 15 Noembrie 1895 stil nou, sunt a-se adresa subscrisei eforii, era eforia este datore de a încunosciița pe oferent în termen de 15 zile, decă ofertul seu este primit seu respins; în cazul din urmă tot-de-odată a înapoia respectivului oferent și vadiul.

Jumătate din preț poate rămânea cumpărătorul dator, întabulându-se această sumă pe parcela cum-

părată cu drept de ipotecă pe lângă interese anuale de 6%.

Condițiunile de vëndare se pot ceti în Cancelaria eforială.

Eforia școlilor centrale române
804,3—3 ort. răs. în Brașov.

Nrul 2136—1895.

PUBLICAȚIUNE.

Oficiul orfanal orășenesc, ca autoritate pentru pertractarea rămasurilor aduce la cunosciița publică, că după cererea moștenitorilor și în sensul testamentului se vor vinde realitățile rămase după decedatul Georg Dück tost president reg. de tribunal, cu licitație în localul oficiului orfanal orășenesc, licitația va avea loc în 22 și 23 Noembrie st. n. 1895 dela 9 ore a. m. până la 1 oră.

La vëndare va veni fiă-care realitate separat.

Livadia ee s'afila în fânația cea mare sub Numărul top. 17758 până 17765 cu o suprafață de 8 jugere 629 □°.

Livadia ce s'afila în fânația cea mare sub Numărul top. 18,091 până 18,100 cu o suprafață de 10 jugere 462 □°.

Mora situată în drumul fabricelor împreună cu clădirile laterale, grădină și loc de curte sub Nr. casei 11 și sub Numărul top. 1573 până la 1577 și 1598. Holda de legumi în grădina dela Timiș sub Numărul top. 1754 cu o suprafață de 780 □°.

Stupina lângă Gimbașel și drumul țerei situată sub Numărul top. 16133 până la 16135 constând din o casă de petra, un grajd nou de zid și o șură nouă acoperite cu țigle și grădină mare de legumi cu o estindere de 6 jugere 363 □°.

Livadia în fânația cea mare sub numărul top. 17868 până 17885 cu o suprafață de 18 jugere 687 □°.

Holda din capetele brazdei 1 sub Numărul top. 11,895 cu o suprafață de 1156 □°.

Holda din câmpul de mijloc (fnrlec) sub Numărul top. 13,435 și 13,436 cu o suprafață de 742 □° stânjină.

Livadia din fânația cea mare

sub Numărul top. 19,333 până 19,334 cu o suprafață de 2 jugere și 250 □°.

Holda din Câmpul Cristianului sub Numărul top. 24611 cu o suprafață de 1202 □°.

Livadia așa numită „Hom“ situată în nemijlocita apropiere de fabrica de zahar sub Numărul top. 19,235 a, b, c, 9 holde și 10 □° 19,272/2 și 19,173/2 conținând 9 jugere și 280 □° cu tot la olaltă 18 jugere și 290 □°.

In fine holda din hotarul fel-diorei sub Numărul top. 1264 în mărime de 1 juger și 88 □°.

Condițiunile mai de aprópe se pot vedea la oficiul orfanal orășenesc din Brașov, seu la Domnul Franz Hiemesch Căpitanul orașului, ca curator adactum.

Brașov, 4 Noembrie 1895.

823,1—3 Oficiul orfanal orășenesc.

Prețurile cerealeor din piața Brașov.

Din 1 Noembrie st. n. 1895

Măsură sau greutatea	Calitatea.	Valuta a	
		triană.	fl. or.
1 H. L.	cel mai frumos	5	20
"	mijlociu	4	80
"	mai slab	4	60
"	Grâu mestecat	3	50
"	Săcară { frumósă	3	60
"	{ mijlociă	3	—
"	Orz { frumos	3	50
"	{ mijlociu	3	10
"	Oves { frumos	2	20
"	{ mijlociu	—	—
"	Cucuruz.	4	—
"	Mălaiu	3	80
"	Mazere	5	20
"	Linte	6	50
"	Fasole	4	20
"	Sămēnță de in	8	50
"	Sămēnță de cânepă	4	—
"	Cartofi	—	75
"	Măzeriohe	—	—
1 kilă	Carnea de vită	—	44
"	Carnea de porc	—	52
"	Carnea de berbec	—	28
100 kil.	Seu de vită prospēt	23	—
	Seu de vită topit	33	—

Numere singuratiche din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se pot cumpăra în librăria Nicolae Ciurcu.

ABONAMENTE

LA

„GAZETA TRANSILVANIEI“

Prețulu abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei luni.	3 fl. —
Pe șese luni.	6 fl. —
Pe unū anū.	12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei luni.	10 fr.
Pe șese luni.	20 fr.
Pe unū anū.	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe anū.	2 fl. —
Pe șese luni.	1 fl. —
Pe trei luni.	50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe anū.	8 franci.
Pe șese luni.	4 franci.
Pe trei luni.	2 franci.

Abonamentele se fac mai ușor și mai repede prin mandate postale.

Domni, cari se vor abona din nou, se binevoiescă a serie adresa lămuritū și a arăta și poșta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Sosirea și plecarea trenurilor în Brașov.

Sosirea trenurilor în Brașov:

1. Dela Pesta la Brașov:

Tr. accelerat: — ore — m. dimineța.
Trenul de persoane: 8 ore dimineța.
Trenul accel.: 2 ore 9 min. după am.
Trenul mixt: 10 ore 25 minute sēra.

2. Dela Bucuresci la Brașov:

Trenul accel.: 2 ore 18 min. după am.
Trenul mixt: 5 ore 20 m. după amēd.
Trenul de persoane: 9 ore 8 minute sēra.
Trenul accel.: — ore — minute sēra.

3. Dela Zērnesci la Brașov: (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt: 7 ore 36 min. dimineța.
Trenul mixt: 1 oră 29 min. după am.
Trenul mixt: 0 ore — min. sēra.

4. Dela Ch.-Oșorheiu la Brașov.

Trenul de pers.: 8 ore 15 min. dimin.
Trenul de persoane: 1 oră 46 m. d. am.
Trenul mixt: 7 ore 12 min. sēra.

5. Dela Sinaia la Brașov*)

Trenul de persoane 7 ore 40 m. dim.

Plecarea trenurilor din Braș.

1. Dela Brașov la Pesta

Trenul mixt: 5 ore 8 min. dimineța.
Trenul accel.: 2 ore 45 min. după am.
Trenul de persoane: 7 ore 43 min. sēra.
Tr. accelerat: — ore — min. sēra.

2. Dela Brașov la Bucuresci:

Trenul de pers.: 3 ore 55 min. dimin.
Tr. accelerat: — ore — m. dimin.
Trenul mixt: 11 ore înainte de amēd.
Trenul accel.: 2 ore 19 min. după am.

3. Dela Brașov la Zērnesci. (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt: 8 ore 35 min. dimineța.
" " 4 " 55 m. după am.
Trenul mixt: 0 ore — min. sēra.

4. Dela Brașov la Ch.-Oșorheiu.

Trenul de persoane: 3 ore 1 după am.
Trenul mixt: 8 ore 50 minute dimin.
Trenul de pers.: 5 ore 20 min. dimin.

5. Dela Brașov la Sinaia*)

Trenul de persoane 6 ore 40 min. sēra.
--

*) Acest tren circulă numai Joia, Dumineca și la sērbători.